

ความรับผิดชอบของ
สถานประกอบการ
ต่อสังคม

ความรับผิดชอบต่อสังคมประกอบด้วย

01

กระแสโลกาภิวัตน์ องค์กรธุรกิจได้แพร่ขยายไปทั่วโลกหากไม่มีหลักการควบคุมด้านมนุษยธรรมหรือมาตรฐานที่เท่าเทียมกันจะเกิดการเอาเปรียบ

02

การเปิดเสรีการค้าและการปฏิรูปด้านกฎหมายต่าง ๆ เนื่องจากปัจจุบันโลกเปิดเสรีทางการค้าแต่ในแง่ของกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ อาจยังไม่ครอบคลุมหรือเพียงพอที่จะคุ้มครองให้องค์กรธุรกิจดำเนินการอยู่ภายใต้จรรยาบรรณที่ดี

03

กระแสเรื่องสิ่งแวดล้อมและสังคม กระแสด้านสังคมได้เพิ่มขึ้นเนื่องจากเกิดปัญหาสังคม ทำให้เกิดแนวคิดเรื่อง triple bottom line ที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการที่ใส่ใจ ผลกำไร สิ่งแวดล้อม และสังคมไปพร้อมๆกัน

ประโยชน์ของความ
รับผิดชอบของสถาน
ประกอบกิจการต่อสังคม

01 ▶ ด้านธุรกิจ

สถานประกอบกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม จะมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเป็นผลให้ต้นทุนการผลิตลดลง การดูแลพนักงานให้มีขวัญกำลังใจที่ดี ช่วยให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น กำไรต่อหน่วยสูงขึ้น และสามารถรักษาพนักงานที่ดีของสถานประกอบกิจการไว้ได้ การผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีการดูแลลูกค้าที่ดี มีบริการหลังการขายที่มีประสิทธิภาพย่อมทำให้ลูกค้าพอใจ

02 ▶ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมย่อมเป็นที่กล่าวขวัญถึงในวงการธุรกิจช่วยสร้างชื่อเสียงแก่องค์กร ภายในองค์กรมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้สถานประกอบกิจการไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรอันเป็นปัจจัยหลักในการผลิต สถานประกอบกิจการปฏิบัติตามกฎหมายไม่เสี่ยงต่อการถูกปิดโรงงาน และฟ้องร้องลดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่อาศัยอยู่โดยรอบ

ประเด็นหลักของความรับผิดชอบต่อสังคม เรื่อง ธรรมาภิบาล

01 สามารถตรวจสอบได้ กล่าวคือรับผิดชอบต่อผลกระทบของสถานประกอบการต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ยอมรับการถูกตรวจสอบ

02 มีความโปร่งใส ต่อการตัดสินใจและการกระทำของสถานประกอบการที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

03 ดำเนินการอย่างมีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

04 เคารพต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานประกอบการ มีการบ่งชี้ผู้มีส่วนได้เสียและผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดจนให้ความสนใจพิจารณาและตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ประเด็นหลักของความรับผิดชอบของสถานประกอบการต่อสังคม

เรื่อง ธรรมาภิบาล

- 05** เคารพต่อข้อกำหนดของกฎหมาย ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีในรวมถึงการตระหนักในเรื่องกฎหมาย
- 06** เคารพต่อบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติสากล ในกรณีที่ไม่มียกเว้นข้อกำหนดการป้องกันขั้นต่ำด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมไว้ สถานประกอบการต้องยึดหลักบรรทัดฐานสากลหลีกเลี่ยงการส่งผลกระทบต่อหน่วยงานอื่น ๆ ที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติสากล
- 07** เคารพต่อสิทธิมนุษยชน คำนึงถึงสิทธิตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ยอมรับว่าสิทธิดังกล่าวเป็นสากล หลีกเลี่ยงที่จะเอาเปรียบในพื้นที่ที่ไม่มีการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาน ประกอบกิจการประกอบด้วย

ผู้ถือหุ้น

ต้องการมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นผลตอบแทน
และให้สถานประกอบกิจการมีความมั่นคงยั่งยืน

ผู้ประกอบการ

ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญไม่แพ้ลูกค้า ขอเป็น
บุคคลที่ขับเคลื่อนกระบวนการทางธุรกิจจนส่งมอบสินค้า
และบริการให้แก่ลูกค้า

ผู้บริโภครหรือลูกค้า

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญที่สุด องค์กรหรือสถานประกอบการผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้ลูกค้าพอใจโดยลูกค้าจ่ายเป็นเงินตอบแทน หากไม่มีลูกค้าจะถามประกอบการกิจการคงต้องปิดไป

ผู้จัดการสินค้าผู้ส่งมอบสินค้า

เป็นผู้ที่ส่งปัจจัยการผลิตที่สถานประกอบการไม่สามารถหาเองได้ และได้ผลตอบแทนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานประกอบการประกอบด้วย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาน
ประกอบการประกอบด้วย

คู่ค้า

ได้แก่ ผู้ที่ค้าขายกับเราที่ไม่ใช่ผู้บริโภคสินค้า
ด้วยตรง เช่นผู้รับเหมา ร้านขายส่ง เป็นต้น

สังคม

รวมถึงชุมชนรอบ ๆ สถานประกอบการ
หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน

ธรรมาภิบาลการกำกับดูแลของ สถานประกอบการ

เป็นระบบที่สถานประกอบการสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินการตัดสินใจให้
เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ถือเป็นประเด็นหลักและประเด็นเริ่มต้นในการประกอบกิจการ
หากสถานประกอบการใดมีธรรมาภิบาลแล้วการดำเนินกิจการในด้านต่าง ๆ ของสถาน
ประกอบการย่อมถูกกำกับด้วยความรับผิดชอบเช่นกัน

ระบบการกำกับดูแลสถานประกอบการจะแตกต่างกันตามขนาดและประเภทของ
สถานประกอบการ สภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่สถานประกอบการนั้น
ดำเนินการอยู่ แต่จะอยู่ในทิศทางของผู้มีอำนาจในการขับเคลื่อนองค์กรให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์

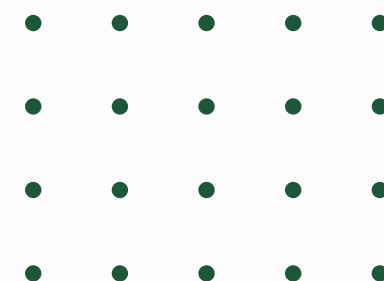

ประเด็นหลักของความรับผิดชอบของสถานประกอบการ กิจการต่อสังคม

เรื่อง สิทธิมนุษยชน การปฏิบัติด้านแรงงาน สิ่งแวดล้อม
การดำเนินงานอย่างเป็นธรรมและผู้บริโภคร

01 สิทธิมนุษยชน

เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมวลมนุษยชาติเนื่องจากมนุษย์
ต้องการความเป็นอิสระความสงบสุข มีสุขภาพที่ดี ซึ่งสามารถ
แบ่งได้อย่างกว้างๆ 2 ประเภทคือ ประเภทแรกเป็นเรื่องของ
สิทธิความเป็นพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ส่วนประเภทที่ 2
เกี่ยวข้องกับสิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคม แล้ววัฒนธรรม

เรื่องสิทธิมนุษยชนตามร่างมาตรฐานประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้

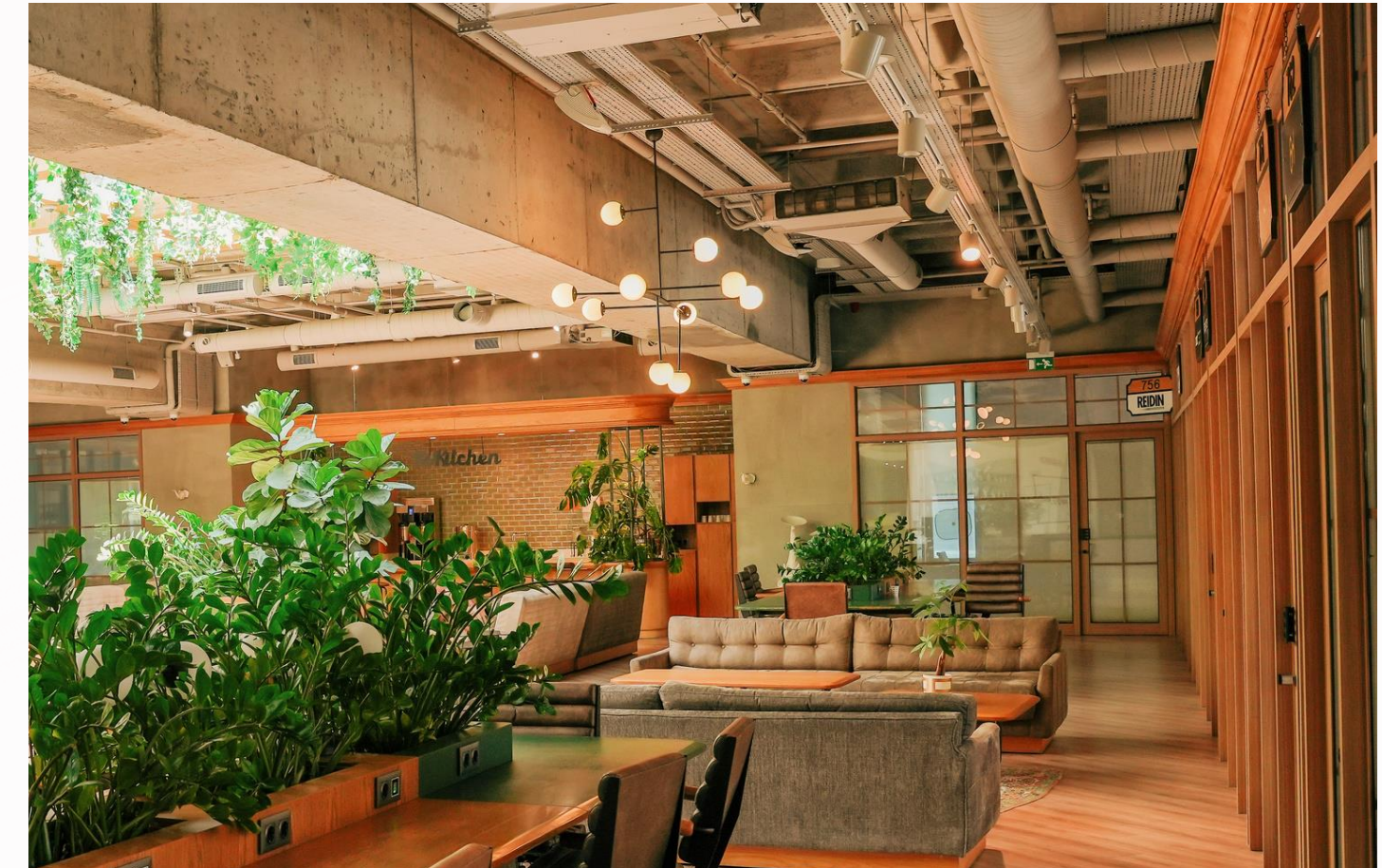
01

การตรวจสอบและประเมินสถานะของ
สถานประกอบการกิจการ

ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการ
พิจารณาผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบอันเกิดจาก
กิจกรรมของสถานประกอบการกิจการ

02 สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน

ในการดำเนินกิจการโดยทั่วไปมีความเป็นไปได้ที่สถานประกอบการกิจการต้องเผชิญกับ
ความท้าทายและสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน สถานประกอบการกิจการควร
ระมัดระวังเรื่องนี้เป็นพิเศษ

03 หลีกเลี่ยงการเป็นผู้สมรู้ร่วมคิด

สถานประกอบการกิจการต้องไม่ร่วมรู้เห็นหรือสมรู้ร่วมคิดในการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในสิ่งที่ผิด เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งนี้ การสมรู้ร่วมคิดอายุในรูปการนิ่งเฉยเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น

04 การแก้ปัญหาข้อข้องใจ

ถึงแม้ว่าสถานประกอบการดำเนินการด้วยความเหมาะสมที่สุดแล้ว ยังอาจเกิดความขัดข้องใจได้ ดังนั้น กลไกการแก้ไขข้อข้องใจจึงเป็นบทบาทสำคัญในการปกป้องสิทธิมนุษยชน

05 การกีดกันและกลุ่มที่อ่อนแอ

การกีดกันหมายถึงการปฏิเสธบุคคลหรือกลุ่มบุคคล หรือการปฏิบัติต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอย่างไม่เท่าเทียมกัน สถานประกอบการกิจการที่มีความรับผิดชอบต้องไม่แบ่งแยก และยังต้องพยายามลดความแบ่งแยกหรือกีดกัน

06 สิทธิทางการเมืองและสิทธิความเป็นพลเมือง

บุคคลผู้เป็นพลเมืองของประเทศมีสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ สถานประกอบการกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะต้องเคารพสิทธิการมีชีวิตรองแต่ละบุคคล

07 สิทธิทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ

สถานประกอบการกิจการควรตรวจสอบแล้วประเมินตนเองว่า ไม่มีการกระทำใดของสถานประกอบการที่เป็นอุปสรรคต่อการมีสิทธิดังกล่าว สถานประกอบการยังพึงเคารพสิทธิของทุกคนในการรับค่าจ้างที่เป็นธรรมเพื่อให้มีมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอ

08 สิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงาน

องค์การแรงงานสหกรณ์ได้ระบุสิทธิขั้นพื้นฐานในที่ทำงานว่าครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

8.1 เสรีภาพในการเข้ากลุ่มหรือสมาคมและการเจรจาต่อรอง

8.2 การไม่ใช้แรงงานเด็ก

8.3 การขจัดการใช้แรงงานบังคับ

8.4 ขจัดการแบ่งแยกด้านแรงงาน

02 การปฏิบัติด้านแรงงาน

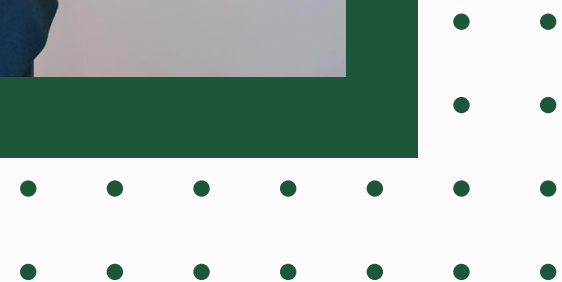
มีความเกี่ยวข้องกับพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชนมาก
ต่างกันที่การปฏิบัติด้านแรงงานมุ่งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่
เป็นผู้ปฏิบัติงานของสถานประกอบการมากกว่าผู้มีส่วน
ได้ส่วนเสียกลุ่มอื่น

การปฏิบัติด้านแรงงานประกอบด้วย ประเด็นย่อยดังนี้

01 การจ้างงานและความสัมพันธ์ของการจ้างงาน

ถึงแม้ว่าแต่ละประเทศจะออกกฎหมายในการควบคุมดูแลความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างแล้ว แต่ในทางปฏิบัติผู้รับเหมา มักไม่ได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับลูกจ้างของสถานประกอบการ ดังนั้นทั่วโลกจึงเห็นด้วยที่จะเพิ่มการปกป้องให้แก่ลูกจ้าง

02 เงื่อนไขในการทำงานและการปกป้องทางสังคม

ได้แก่ ค่าจ้างและค่าตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ เวลาทำงาน ช่วงเวลาพัก วันหยุด
ระเบียบวินัยและข้อปฏิบัติในการบอกเลิกจ้าง เป็นต้น

03 การสานเสวนา

หมายถึง การเจรจาต่อรอง การปรึกษาหารือการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง
ตัวแทนภาครัฐ นายจ้าง และลูกจ้าง ในประเด็นที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน
ทุกประเภท

04 สุขภาพและความปลอดภัย

ในการทำงาน เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งระดับความเป็นอยู่ สภาพร่างกายและจิตใจของพนักงานในระดับที่สูงที่สุด และป้องกันการเสื่อมถอย ด้านสุขภาพของพนักงานอันเกิดจากสภาพการทำงานตลอดจนการปกป้องพนักงาน จากความเสี่ยงด้านสุขภาพ

05 การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในสถานที่ทำงาน

ลูกจ้างของสถานประกอบการเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้สถานประกอบการ กิจการดำเนินงานไปได้ และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการดำเนินกิจกรรมของ สถานประกอบการโดยตรง การพัฒนาบุคลากรคือ การทำให้บุคลากรมี ความรู้ ความสามารถในการทำงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่ง ช่วยให้สถานประกอบการมีความเจริญก้าวหน้า

03 สิ่งแวดล้อม

การตัดสินใจและกิจกรรมของสถานประกอบการส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่ใด ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรทางที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การก่อกำเนิดมลพิษและของเสียทั้งจัดกิจกรรม สินค้า และบริการของสถานประกอบการ

ความรับผิดชอบของสถานประกอบการต่อสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยประเด็นย่อยดังต่อไปนี้

3.1 การป้องกันภาวะมลพิษ

สถานประกอบการสามารถปรับปรุงการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมได้ด้วยหลักการป้องกันการเกิดมลพิษในรูปแบบต่าง ๆ

3.2 การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีทรัพยากรใช้ในอนาคต ทุกคนต้องเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและบริโภคให้อยู่ภายใต้ความสามารถในการรองรับของโลก ด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนซึ่งหมายถึงการใช้ในอัตราที่น้อยกว่าหรือเท่ากับอัตราการกลับมาสู่ความสมบูรณ์ใหม่ของธรรมชาติ

3.3 การบรรเทาสภาพการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและการปรับตัว

ก๊าซเรือนกระจกเป็นสาเหตุของภาวะโลกร้อนซึ่งส่งผลให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ สถานประกอบการกิจการทุกแห่งมีส่วนทำให้ก๊าซเรือนกระจกสูงขึ้นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม และจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้เช่นกัน

3.4 การปกป้องและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

การปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพจะช่วยให้สิ่งมีชีวิตพันธุ์ต่าง ๆ ทั้งบนดิน และในน้ำอยู่รอดได้ ใช้ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการพัฒนาเมือง และชนบทที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้และการพัฒนาที่ดินของสถานประกอบการ สามารถปกป้อง หรือทำลายถิ่นที่อยู่ของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ น้ำ ดิน หรือระบบนิเวศได้

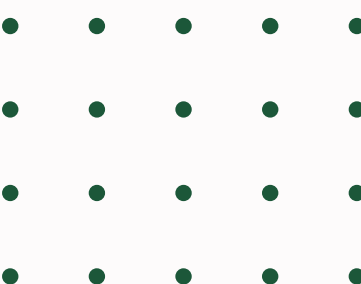

04 การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม

สถานการณ์กิจการเกี่ยวข้องกับจริยธรรมของสถานประกอบการ
ในการติดต่อกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือใน
การติดต่อธุรกิจ ป้องกันการคอร์ปชั่น และธรรมาภิบาลระบบการทาง
การเมืองอย่างเป็นธรรมอันมีประเด็นย่อยดังนี้

4.1 การต่อต้านการคอร์ปชั่น

เป็นการใช้อำนาจเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ในทางที่ผิด
กฎหมาย เพื่อเป็นการป้องกันการคอร์ปชั่นและการติดสินบน
สถานประกอบการควรระบุความเสี่ยงที่จะเกิดการคอร์ปชั่น
และดำเนินการปรับปรุงนโยบายและวิธีการปฏิบัติงานที่
ต่อต้านการคอร์ปชั่น การติดสินบน และการชู้กรรโชก

4.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ

สถานประกอบการกิจการสามารถสนับสนุนกระบวนการทางการเมือง และส่งเสริมกิจกรรมทางการเมืองที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ทำลายระบบการเมือง

4.3 การแข่งขันอย่างเป็นธรรม

การแข่งขันอย่างเป็นธรรมกระตุ้นการผลิตบริการที่มีประสิทธิภาพด้วยต้นทุนที่ลดลง ส่งเสริมการเกิดวัฒนธรรมในทางตรงกันข้าม การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดี

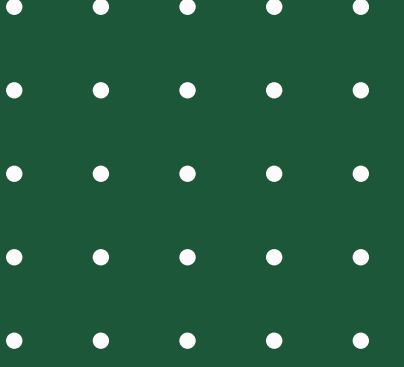
4.4 การส่งเสริมให้องค์กรที่เกี่ยวข้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม

สถานประกอบการกิจการสามารถส่งเสริมให้องค์กรอื่น ๆ มีการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคมได้ผ่านกระบวนการจัดหาจัดซื้อในห่วงโซ่อุปทานขององค์กร

4.5 การเคารพต่อสิทธิทางทรัพย์สิน

สิทธิทางทรัพย์สินครอบคลุมทรัพย์สินทางกายภาพและสิทธิทางปัญญา ที่ดิน ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และสิทธิที่มีได้กล่าวถึงทางกฎหมาย การเคารพต่อสิทธิในทรัพย์สินเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดการลงทุน สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ ๆ

05 ผู้บริโภค

สถานการณ์กิจการที่ผลิตหรือจัดหาสินค้าให้แก่ลูกค้าหรือผู้บริโภคต้องรับผิดชอบในการให้ความรู้ และข้อมูลที่ถูกต้องโดยใช้กระบวนการทางการตลาดที่ยุติธรรม โปร่งใส ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืนลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้สินค้าหรือบริการ

5.1 การทำการตลาดอย่างเป็นธรรมให้ข้อมูลที่แท้จริงและข้อปฏิบัติทางสัญญาที่เป็นธรรม

สถานประกอบการกิจการควรให้ข้อมูลที่ผู้บริโภคเข้าใจได้เพื่อให้ผู้บริโภคใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ และใช้เปรียบเทียบกับคุณสมบัติของสินค้าและบริการอื่น

5.2 การปกป้องสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค

ความหมายของการปกป้องสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค คือ การผลิต จัดหาสินค้าและบริการที่บอกถึงขั้นตอนการใช้สินค้าอย่างปลอดภัย รวมถึงกลไกในการเรียกคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

5.3 การบริโภคอย่างยั่งยืน

คือ การบริโภคสินค้าและบริการในอัตราที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน สถานประกอบการมีบทบาทในการบริโภคอย่างยั่งยืนได้ต้องเริ่มจากการผลิตที่ยั่งยืน

5.4 การบริการ การสนับสนุน และการยุติข้อ โต้แย้งของผู้บริโภค

การให้บริการหลังการขาย การประกันคุณภาพสินค้า
การให้บริการด้านเทคนิค การรับเรื่องร้องเรียน การรับคืน
สินค้า เป็นกลไกที่ผู้บริโภคต้องการหลังการซื้อสินค้า ซึ่งสถาน
ประกอบกิจการสามารถจัดบริการเพื่อรองรับตลอดจนยุติข้อ
โต้แย้งของผู้บริโภคไว้ด้วย

5.5 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค

ข้อมูลของลูกค้าหรือผู้บริโภคถือว่าเป็นข้อมูลส่วนตัวที่
ไม่พึงนำไปเผยแพร่ให้บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาต สถาน
ประกอบกิจการที่มีความรับผิดชอบจึงควรช่วยรักษาความ
น่าเชื่อถือและความลับของลูกค้า

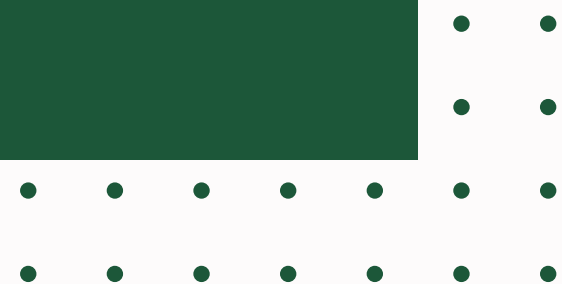

5.6 การเข้าถึงบริการที่จำเป็น

สถานประกอบการกิจการสามารถช่วยหน่วยงานของรัฐในการให้บริการที่จำเป็น เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ เป็นต้น

5.7 การให้ความรู้และการสร้างความตระหนัก

การให้ความรู้แก่ผู้บริโภคทำให้ผู้บริโภคได้รับข้อมูลและความรู้ที่ถูกต้องเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและเป็นการแสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการให้ความสำคัญและมีความรับผิดชอบต่อสิทธิในการรับรู้ข้อมูลของผู้บริโภค

ประเด็นหลักของความรับผิดชอบของสถานประกอบการ
กิจการต่อสังคม เรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับชุมชน

กิจกรรมชุมชนจะช่วยให้สถานการณกิจการและประโยชน์สูงสุดและเป็นการ
พัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

01 การมีส่วนร่วมกับชุมชน

ถือเป็นวิธีการขยายกิจกรรมของสถานประกอบการเข้าสู่ชุมชนเชิงรุก โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหา สนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้ชุมชนมีส่วนร่วม สถานการณกิจการต้องเคารพในวัฒนธรรม สังคม และการเมืองท้องถิ่น แต่หลีกเลี่ยงการร่วมกับชุมชนกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

02 การศึกษาและวัฒนธรรม

เป็นรากฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่นเดียวกับประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เป็นส่วนสำคัญของชุมชนในการระบุ ลักษณะเฉพาะของชุมชนนั้น ๆ

03 การสร้างงานและพัฒนาทักษะ

การจ้างงานเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไข ลดปัญหาความยากจน และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ในขณะที่การพัฒนาทักษะเป็น องค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการจ้างงาน ช่วยให้มี ความมั่นคงในหน้าที่การงาน และจำเป็นต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ

04 การเข้าถึงและการพัฒนาเทคโนโลยี

เพื่อให้มีการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่ก้าวหน้า ประเทศต้องการเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ สถานประกอบการกิจการสามารถสนับสนุนการพัฒนาชุมชนโดยใช้ความรู้ ความสามารถของสถานประกอบการในการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของชุมชนและการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้

05 การสร้างรายได้และความมั่นคง

ความหลากหลายของวิสาหกิจและสหกรณ์เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงให้แก่ชุมชน ความมั่งคั่งและรายได้ของชุมชนส่วนหนึ่งมาจากภาษีที่สถานประกอบการกิจการต้องเสียให้กับภาครัฐในการนำไปพัฒนาชุมชน

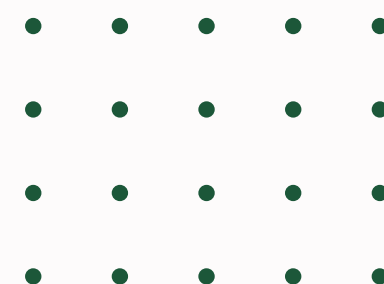

06 สุขภาพ

เนื่องจากสุขภาพเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินชีวิต ภาวะ
คุกคามทางสุขภาพกระทบต่อชุมชนและการพัฒนา สถานประกอบการ
กิจการสามารถช่วยเหลือด้านสุขภาพได้ด้วย

07 การลงทุนทางสังคม

เป็นวิธีการที่สถานประกอบการกิจการมีส่วนช่วยพัฒนาชุมชนที่ตน
ตั้งอยู่ได้ สถานประกอบการกิจการสามารถลงทุนด้านสาธารณูปโภค
และโครงการต่างๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนได้

Q & A

